

Question to Turks with a blue home country

One might wonder what kinds of sequels and continuations of Parthenon-like edifications in building, in thought and in art still exist for a tourist to witness directly. The contemporary Greek poet Odysseus Elytis, in his Nobel lecture in 1979, finds the most direct continuation of the wisdom of the Ancients who conceived the Parthenons not in the art of Renaissance but in the practical and beautiful solutions of architectural problems found by the humble builders of houses and chapels in the Cyclades; and he also considers that these solutions inspired the architectural structure of his own poetry. Is there an equally direct European analog of these solutions? Yes: in the building of language.

In [GREEK ISLANDS FOREVER | \(professors-phds.com\)](http://professors-phds.com) Nikos Andrianos writes:

“...When that amazing young girl, Greta Thunberg, stood in front of the Swedish Parliament building, one freezing morning, she was holding a simple but revolutionary sign.

Yet, perhaps unbeknownst to her, she was holding a piece of the legacy of Greece: two of the words on that sign were Greek: 'Skol', the Swedish word for school, coming from the Greek word scholeion, school. The other word "Klimat", climate, from the Greek word klima. The concept of organized education, of schooling, was a serious institution among the Greeks. And the word klima, which means "latitude" came from the astronomical and geographical studies of the Greeks. Such gifts of the Greeks can be multiplied a millionfold.

Today, Turkey, completely ignoring the three-thousand-year-old heritage of the Aegean Sea and its Greek islands, large or small, or rather trying to fool the ignorant, pretends to lay claim on some of them!

On what basis?

The reader is asked to continue in [GREEK ISLANDS FOREVER | \(professors-phds.com\)](http://professors-phds.com) by Nikos Andrianos before returning here to see how we go on to support the last phrase of his link : “The islands in the Aegean have always been and will forever be Greek!”

Let’s continue our cruise in their culture and civilization of these islands :

Is there an analog of those simple practical, everyday, and beautiful solutions that one can witness in as simple a setting as a ferry boat while cruising or on an i-phone while drinking coffee? Yes , through music that is so eloquent that its lyrics don’t even need translation:

<https://www.youtube.com/watch?v=L3GwuyGKwJw>

<https://www.youtube.com/watch?v=YnDvx7lpDJ0>

OK, would that sound different if it was music for poems written by Nobel laureates that are descendants of the ancient geniuses?

<https://www.dailymotion.com/video/x306h8f>

How would the same sound in Temples built by, and for, European descendants of the Renaissance?

https://www.youtube.com/watch?v=a8ynq_aAnkY (from 57:35 to its end)

And what is the sound of the music of folk geniuses whom world famous composers/conductors like the above consider as their own patron saints?

<https://www.youtube.com/watch?v=gsKDm5drwCA>

Let’s also see how this was heard by Europeans from the hands of a teen virtuosa from Holland:

<https://www.youtube.com/watch?v=cDLJgxZ2ssg> (for how it was followed up by Greeks see: <https://www.youtube.com/watch?v=LnV0USyQw10> , <https://www.facebook.com/watch/?v=1042542775831701>)

Let’s return to the first ,and perennial, meaning of the Aegean dawn of civilization by seeing the lyrics of the last part of Elytis’ [AXION ESTI.pdf](#) that, put to music , we heard a while ago and then see them accompanied by some images , put together by the poet himself (Odysseus Elytis) and his companion (Julitta Heliopoulou): <https://www.youtube.com/watch?v=TE1T9Xh5css>

To see if such an eternal Aegean besides still inspiring admiration and love of life and beauty, also continues to inspire meaningful urgings for their protection in an age of dire straits like ours, so badly in need of proposals-for-all seasons for our season, let’s see the ending lyrics of the above:

Now the myrtle’s wild animal Now the cry of May
FOREVER the utmost conscience Forever the full light

Now now the hallucination and the mimicry of sleep
Forever forever the world and forever the astral Keel

Now the moving cloud of lepidoptera
Forever the circumgyrating light of mysteries

Now the crust of the Earth and the Dominion
Forever the food of the Soul and the quintessence

Now the Moon's incurable swarthinness
Forever the Galaxy's golden blue scintillation

Now the amalgam of peoples and the black Number
Forever the statue of Justice and the great Eye

Now the humiliation of the Gods
Now the ashes of Man Now Now the zero
and Forever this small world the Great!

For Turks considering they have a blue home country and having read the (Turkish, not Greek) ppt "Hellenism in Asia Minor Turkiye'de

<https://docs.google.com/presentation/d/12V2iejZS8HVGL08e7YVXIZKz1dwxmmX/edit?usp=sharing&ouid=112069739324404103744&rtpof=true&sd=true>

the following question naturally arises by itself (*we ask it in the second plural but this does not mean that only a Greek would consider it natural, it could be asked by a European, by a citizen of a Muslim country, by Turks not considering they have a blue home country or by their own selves. Later I will ask on behalf of all of the above and of myself the corresponding difficult question for Greeks*):

You have a blue home country but you don't have a civilization to sing her to you like in the songs above or you have a civilization that does sing its home but the Aegean was never your home country? Or you consider as civilization not writing songs to one's country or thinking about philosophical or scientific questions but making events celebrating the war-like qualities of one's nation (like the festivities once organized here by the junta) or you consider as civilization the war-like qualities through which you conquer ready made, through the sword, any paradise, earthly or even heavenly, created by others while they do not encounter you and your similars? Saying similars I do not mean Muslims, *on the contrary I brief readers with links like the following too:*

[*Discovering Rumi's spiritual geopolitics*](#)

<https://thecradle.co/Article/Columns/13676>,

nor do I consider that there are no Christians like you (e.g. there were conquistadores or, more recently, there were Nazis, in the very Germany that had been distinguished for artistic, philosophical and scientific achievements). Nor do I mean, of course, that there were no Turks who were leading vanguards in the struggles for values that were no part of your institutionalized orientation; but, of course, which regime would ever claim, as a national honor, a metal for a bearer of values imprisoned as a dissident? Even the great Neruda considered Hikmet as a prime inspiration!

Let's now go to the corresponding difficult question for Greeks (*that, by the nature of its content, is more probably asked not by a cartographer (or reader of a cartographer's map) of the blue home country, but by an imprisoned dissident Turk; or, here, by some (not imprisoned of course) Greek with some of the proverbial Greek filotimo (is it untranslatable with "honor friendliness"? We'll see)*): Being asked by people who have heard of Rumi and Hikmet means we won't get stuck with clichés about whether Islamist metaphysics includes conquest by the sword of also a paradise where, along with pilafs, come Houris for wild sex instead of Angels, nor will we get stuck with discussions on percentages entertaining such notions in Turkey or anywhere else, in other words we can afford a discussion in good faith between Muslim atheists and Christian atheists or Jewish atheists, in the sense these contradictory-sounding terms are used by people like Tariq Ali or Noam Chomsky. OK, you have a blue home country, and you have a civilization to sing her to you like in the songs we listened to, and you also have ancient philosophers and scientists who spoke the same language that you speak now, and you also have a tradition of builders of small houses and chapels in the Aegean, so as to be happy without all having to be sages like them. And, OK, you're no racists saying that only through a blood or DNA test or through birthplace you acquire Greekness, you say it only takes simply partaking in this kind of joy in existing, and, I suppose, also partaking in the braveness with which you defended it until now whenever barbarians like us or like the Germans would come to cancel it. But Greekness is not only knowing which Greeks to admire, but, even more, doing something for which they too would admire you, like e.g. they would admire Panagoulis as a tyrannicide no matter if his bomb missed its target. And only in days of ignorance can one consider as days of innocence days of rock partying, even of the Woodstock type, or of syrtaki gigolo days, or later, days of folk dancing togetherness of Greek and Turkish politicians. Internet days are not only days of isolation and stupefaction but also days of information and awakening by alternative media regarding the basis of those days of affluence in the West (a quick goggling with *mau mau Kenya* or with *Patrice Lumumba* suffices for a first taste) But even if we stay with Greek types of sages as inspirers of proposals for solutions to today's global impasses, and even if we stay with the Aegean way of life as the happiest possible, the people who really continue what both the ancient and some more recent Greeks would do, out of *filotimo*, maybe do not reside there but in some prisons like Erdogan's. In the word *filotimo*, i.e. "honor-friendliness", to befriend honor does not mean to befriend glory but to befriend the esteem of one's fellow men.

Ερώτηση προς Τούρκους με γαλάζια πατρίδα

Θα μπορούσε κάποιος να αναρωτηθεί τι είδους συνέχειες ή ανάλογα του Παρθενώνα σε αρχιτεκτονική, σε στοχασμό ή σε τέχνη υπάρχουν ακόμη, με τρόπο που να μπορεί ένας τουρίστας να γίνει άμεσος μάρτυς τους. Ο σύγχρονος ποιητής Οδυσσέας Ελύτης, στην ομιλία του στην τελετή απονομής του βραβείου Νομπέλ το 1979, βρίσκει την πιο άμεση συνέχιση της σοφίας των αρχαίων που συνέλαβαν τους Παρθενώνες όχι στην τέχνη της Αναγέννησης αλλά στις πρακτικές και όμορφες λύσεις αρχιτεκτονικών προβλημάτων που ανακάλυψαν οι ταπεινοί κατασκευαστές που έκτιζαν σπίτια και εκκλησιάκια στις Κυκλάδες, και επίσης θεωρεί ότι αυτές οι λύσεις ενέπνευσα και την αρχιτεκτονική δομή της δικιάς του ποίησης.

Υπάρχει κάποιο εξ ίσου άμεσο Ευρωπαϊκό ανάλογο των λύσεων αυτών; Ναι: στο κτίσιμο της γλώσσας.

Ο Νίκος Ανδριανός, στον σύνδεσμό του [GREEK ISLANDS FOREVER | \(professors-phds.com\)](http://GREEK ISLANDS FOREVER | (professors-phds.com)), γράφει (μτφρ. Γ. Αλεβίζου)

“...Όταν εκείνο το καταπληκτικό κοριτσάκι, η Greta Thunberg, στάθηκε μπροστά από το Σουηδικό Κοινοβούλιο, ένα παγωμένο πρωινό, κρατούσε μια απλή αλλά επαναστατική πινακίδα.

Εν τούτοις, χωρίς ίσως να το ξέρει κι η ίδια, κρατούσε ένα κομμάτι της κληρονομιάς από την Ελλάδα: δυο από τις λέξεις στην πινακίδα της ήταν Ελληνικές: : ‘Skol’, η Σουηδική λέξη για το σχολείο, προερχόταν από την αντίστοιχη Ελληνική. Η άλλη λέξη “Klimat”, για το κλίμα, επίσης προερχόταν από την αντίστοιχη Ελληνική. Η ιδέα οργανωμένης εκπαίδευσης, με σχολεία, ήταν ένας σοβαρός θεσμός ανάμεσα στους Έλληνες. Και η λέξη κλίμα, που σημαίνει “πλάτος”, προερχόταν από τις αστρονομικές και γεωγραφικές μελέτες των Ελλήνων. Τέτοια δώρα από τους Έλληνες μπορούν να εκατομμυριαπλαστούν.

Σήμερα η Τουρκία, αγνοώντας πλήρως την τρισχιλιετή κληρονομιά του Αιγαίου και των Ελληνικών του νησιών, μεγάλων ή μικρών, ή μάλλον προσπαθώντας να εξαπατήσει όσους δεν ξέρουν, προσποιείται ότι μπορεί να θέσει διεκδικήσεις επί μερικών εξ αυτών!

Σε ποιά βάση;

Ο αναγνώστης παρακαλείται να συνεχίσει στον σύνδεσμο [GREEK ISLANDS FOREVER | \(professors-phds.com\)](http://professors-phds.com) του Νίκου Ανδριανού, πριν επιστρέψει να δει με ποιόν τρόπο η συνέχεια του παρόντος στηρίζει την τελευταία φράση του συνδέσμου του: “Τα νησιά του Αιγαίου πάντα ήταν και πάντα θα είναι Ελληνικά!”

Ας συνεχίσουμε την κρουαζιέρα μας στον πολιτισμό των νησιών αυτών:

Υπάρχει κάποιο ανάλογο εκείνων των απλών, πρακτικών, καθημερινών και όμορφων λύσεων των οποίων μπορεί κάποιος να γίνει άμεσος μάρτυς σε σκηνικό όσο απλό όσο ένα φέρρυ μποτ που τον πάει κρουαζιέρα ή όσο ένα i-phone ενώ πίνει καφέ; Ναι, μέσω μουσικής που είναι τόσο εύλωτη που οι στίχοι της δεν χρειάζονται καν μετάφραση:

<https://www.youtube.com/watch?v=L3GwuyGKwJw>

<https://www.youtube.com/watch?v=YnDvx7lpDJ0>

ΟΚ, θα ακούγονταν αυτά διαφορετικά αν ήταν μουσική γραμμένη για ποήματα που έγραψαν Νομπελίστες απόγονοι αρχαίων διανοιών;

<https://www.dailymotion.com/video/x306h8f>

Πώς θα ακούγονταν τα ίδια μέσα σε Ναούς κτισμένους από, και για, Ευρωπαίους απογόνους της Αναγέννησης;

https://www.youtube.com/watch?v=a8ynq_aAnkY (από 57:35 μέχρι το τέλος)

Και τι ήχο έχει η μουσική λαϊκών διανοιών τους οποίους μουσικοί παγκοσμίου φήμης σαν τον παραπάνω θεωρούν πάτρωνες αγίους τους;

<https://www.youtube.com/watch?v=gsKDm5drwCA>

Ας δούμε και το πώς ακούγεται η μουσική αυτή από τα χέρια μιας έφηβης αριστοτέχνιδος από την Ολλανδία:

<https://www.youtube.com/watch?v=cDLJgxZ2ssg> (για το τι συνεχιστές έχει στην Ελλάδα βλ. : <https://www.youtube.com/watch?v=LnV0USyQw10> , <https://www.facebook.com/watch/?v=1042542775831701>)

Ας επιστρέψουμε στο πρώτο, και αιώνιο, νόημα της Αιγαιακής αυγής του πολιτισμού διαβάζοντας κίθλας τους στίχους που πριν λίγο ακούσαμε στη μελοποίηση του τελευταίου μέρους του [Το Άξιον Εστί - Δοξαστικόν](#).

Και μετά ας τους δούμε και να συνοδεύονται από μερικές εικόνες που συνέδεσαν με αυτούς ο ποιητής και η σύντροφός του Ιουλίττα Ηλιοπούλου:

<https://www.youtube.com/watch?v=TE1T9Xh5css>

Για να δούμε αν ένα τέτοιο αιώνιο Αιγαίο, εκτός από το να εμπνέει ακόμα θαυμασμό και αγάπη για τη ζωή και για την ομορφιά, συνεχίζει να εμπνέει και προτροπές με νόημα για την προστασία τους, σε καιρούς με ζόρια όσο χοντρά όσο οι δικοί καιροί, ο οποίοι έχουν τόσο βαθεία ανάγκη από προτάσεις-για-όλες- τις εποχές για την εποχή μας, ας ξαναδούμε τους τελικούς στίχους του παραπάνω:

ΝΥΝ τό αγρίμι τής μυρτιάς Νύν η κραυγή τού Μάη

ΑΙΕΝ η άκρα συνείδηση Αιέν η πλησιφάη

Νύν νύν η παραίσθηση καί τού ύπνου η μιμική

Αιέν αιέν ο λόγος καί η Τρόπις η αστρική

Νύν τών λεπιδοπτέρων τό νέφος τό κινούμενο

Αιέν τών μυστηρίων τό φώς τό περιπτάμενο

Νύν τό περίβλημα τής Γής καί η Εξουσία
Αιέν η βρώση τής ψυχής καί η πεμπουσία

Νύν τής Σελήνης τό μελάγχρωμα τό ανίατο
Αιέν τό χρυσοκύανο τού Γαλαξία σελάγισμα

Νύν τών λαών τό αμάλγαμα τών λαών και ο μαύρος Αριθμός
Αιέν τής Δίκης τό άγαλμα καί ο μέγας Οφθαλμός

Νύν η ταπεινώση τών Θεών καί η σποδός του Ανθρώπου
Νύν Νύν το μηδέν Νύν Νύν το μηδέν Νύν Νύν το μηδέν
καί Αιέν ο κόσμος ο μικρός ο Μέγας

Για Τούρκους που θεωρούν ότι έχουν γαλάζια πατρίδα και που επίσης έχουν διαβάσει το (Τουρκικό, όχι Ελληνικό) ppt "Hellenism in Asia Minor Turkiye'de <https://docs.google.com/presentation/d/12V2iejIZS8HVGL08e7YVXIZKz1dwxmmX/edit?usp=sharing&ouid=112069739324404103744&tpof=true&sd=true>

αβίαστα και φυσικά προκύπτει η έξής ερώτηση (την ρωτάμε στο β' πρόσωπο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι μόνο Έλληνας την θεωρεί φυσική, θα μπορούσε να την ρωτάει τρίτος εξ Ευρώπης, τρίτος εκ μουσουλμανικής χώρας, τούρκος που δεν θεωρεί ότι έχει γαλάζια πατρίδα ή και ο εαυτός του ο ίδιος. Και μετά θα ρωτήσω εκ μέρους όλων των παραπάνω και του εαυτού μου επίσης την αντίστοιχη δύσκολη ερώτηση προς Έλληνες) Έχετε γαλάζια πατρίδα αλλά δεν έχετε πολιτισμό να σας την τραγουδήσει όπως στα τραγούδια που άκουσες ή έχετε πολιτισμό που τραγουδάει την πατρίδα του αλλά το Αιγαίο δεν το είχατε ποτέ σας πατρίδα; Ή πολιτισμό δεν θεωρείτε το να γράφει κανείς τραγούδια ή να κάνει φιλοσοφικούς/επιστημονικούς στοχασμούς ή έργα τέχνης αλλά το να κάνει γιορτές για την πολεμική αρετή του έθνους του (σαν κι αυτές που έκανε εδώ η χούντα) ή πολιτισμό θεωρείτε αυτή καθ'εαυτή την πολεμική αρετή με την οποία κατακτάτε έτοιματζιδικό, με το σπαθί τον όποιο παράδεισο, επί γης ή και επουράνιο; έχουν δημιουργήσει άλλοι όσο δεν συναντούν εσάς ή ομοίους σας; Ομοίους σας δεν εννοώ μουσουλμάνους, αντιθέτως ενημερώνω τους αναγνώστες και με λινκ σαν το εξής:

[Discovering Rumi's spiritual geopolitics](https://thecradle.co/Article/Columns/13676)

<https://thecradle.co/Article/Columns/13676>,

ούτε θεωρώ ότι δεν υπάρχουν Χριστιανοί σαν κι εσάς (βλ. κονκισταδόρες ή, πιο πρόσφατα, Ναζί, στην Γερμανία που μάλιστα είχε διακριθεί και για επιτεύξεις καλλιτεχνικές, φιλοσοφικές, επιστημονικές) Ούτε φυσικά θεωρώ ότι δεν υπήρξαν και Τούρκοι πρωτοστάτες στη μάχη για τις αξίες που δεν είναι μέρος του επίσημου προσανατολισμού σας, αλλά φυσικά ποιο καθεστώς θα διεννοείτο να διεκδικήσει εθνικά και παράσημο ιδεών λόγω εθνικότητας ενός φορέα τους που έχει φυλακίσει; Τον Χικμέτ ακόμα κι ο μέγας Νερούντα τον έχει θεωρήσει μεγάλο του εμπνευστή!

Πάμε τώρα στην αντίστοιχη δύσκολη ερώτηση προς Έλληνες (που εκ του περιεχομένου της πιο πιθανό είναι να μας την ρώταγε όχι κάποιος χαρτογράφος (ή αναγνώστης χαρτογράφου) της γαλάζιας πατρίδας, αλλά κάποιος μπαγλαρωμένος αντιφρονών Τούρκος ή, εδώ, κάνας (μη μπαγλαρωμένος φυσικά) Έλληνας που απλώς να 'χει Ρωμέικο φιλότιμο):

Το να έχετε οι ερωτήσαντες ακουστά τον Ρούμι και τον Χικμέτ σημαίνει ότι δεν θα σκαλώσουμε σε κλισιαρίσματα για το αν η μουσουλμανική μεταφυσική περιέχει κατάκτηση με σπαθί και ενός παραδείσου όπου μαζί με πλάφια θα υπάρχουν αντί αγγέλων ουρί για άγριο σεξ, ούτε θα σκαλώσουμε σε συζητήσεις για ποσοστά στο Ισλάμ ή στην Τουρκία που πιστεύουν κάτι τέτοιο, με άλλα λόγια μας παίρνει να έχουμε μια καλόπιστη συζήτηση μεταξύ αθέων Ισλαμιστών, και αθέων Χριστιανών ή αθέων Εβραίων υπό την έννοια που τέτοιους οξύμωρους όρους τους χρησιμοποιούν άνθρωποι σαν τους Ταρίκ Αλί και Νόαμ Τσόμσκυ. ΟΚ, εσείς έχετε γαλάζια πατρίδα, έχετε και πολιτισμό να σας την τραγουδήσει όπως στα τραγούδια που ακούσαμε, έχετε και αρχαίους φιλοσόφους και επιστήμονες που μιλούσαν την ίδια γλώσσα που μιλάτε εσείς τώρα, έχετε και παράδοση από κτίστες σε σπίτια και εκκλησιάκια στο Αιγαίο για να 'στε ευτυχισμένοι χωρίς να χρειάζεται να 'στε όλοι σοφοί σαν κι αυτούς. Και, ΟΚ, δεν είστε ρατσιστές να λέτε ότι με εξέταση αίματος ή DNA ή με τόπο γέννησης μόνο αποκτάτε την Ελληνικότητα αλλά απλώς με την μέθεξη σε αυτό το είδος υπαρκτικής χαράς, και, υποθέτω, με την γενναιότητα με την οποία μέχρι τώρα το υπερασπιζόσασταν αν ερχόταν να το καταλύσουν βάρβαροι σαν εμάς ή τους Γερμανούς. Αλλά Ελληνικότητα δεν είναι μόνο το να ξέρεις ποιούς αρχαίους να θαυμάσεις αλλά, ακόμη περισσότερο, το να κάνεις κάτι για το οποίο θα σε θαύμαζαν κι εκείνοι, όπως π.χ. θα θαύμαζαν τον Παναγιώλη ως τυραννοκτόνο κι ας αστόχησε η βόμβα του. Και μόνο σε μέρες άγνοιας μπορούν να θεωρηθούν μέρες αθωότητος οι μέρες τύπου ροκ ή και Γούντστοκ ή τύπου συρτάκι και ζιγκολίκι, και αργότερα μέρες με ζεϊμπεκιές Τούρκων και Ελλήνων πολιτικών. Οι μέρες ίντερνετ δεν είναι μόνο μέρες απομόνωσης και αποβλάκωσης αλλά και μέρες πληροφόρησης και αφύπνισης από εναλλακτικά μέσα ενημέρωσης για το πού βασίστηκε η ευημερία εκείνων των ημερών της δύσης (ένα γρήγορο γκουγκλάρισμα με mau mau Kenya ή με Patrice Lumumba αρκεί για μια πρώτη γεύση). Αλλά ακόμη κι αν μείνουμε μόνο σε Έλληνικού τύπου σοφούς σαν εμπνευστές για προτάσεις λύσης των σημερινών παγκόσμιων αδιεξόδων, και ακόμη κι αν μείνουμε στον Αιγαιακό τρόπο ζωής σαν τον ευτυχέστερο, οι πραγματικοί συνεχιστές του τι θα έκαναν και οι αρχαίοι αλλά και κάποιοι πιο πρόσφατοι Έλληνες, από φιλότιμο, μπορεί να μην κατοικούν εκεί αλλά σε κάποιες φυλακές σαν του Ερντογάν. Στη λέξη φιλότιμο, φίλος της τιμής δεν σημαίνει φιλόδοξος αλλά φίλος της εκτίμησης των συνανθρώπων του.